

Kaž wokno do bójskeho žiwjenja

Křižna ikona z Assisija je znamjo Drježdžansko-Mišnjanskeho biskopstwa za Swjate lěto 2025

Syriski mnich je w 12. lětstotku nje-wšedny wobraz zrowastanjeneho Jězusa stworil: křižnu ikonu, kotruž nańdžeš w Assisiskej cyrkwi San Damiano. Wona je zdobom znamjo Drježdžansko-Mišnjanskeho biskopstwa za Swjate lěto 2025.

Original je na dwaj metraj wysoki. Za Jězusowymaj wuspřestrětymaj rukomaj je widjeć prózdny row. Ale tež mnohich dalších ludźi je mnich do woneje mólbneje kompozicije wěry sobu zatwaril. Na komprimowane wašnje so tu jewi, štož so we wěrywuznaću modlimy: „Křižowany, wumřel a pohrjebany, zestupił do předhele, třeci džen je z mrtwych stanyl.“

Swjaty Franc Assisiski lubowaše ikonu w cyr-

(Jan 0,18), rěkaše powěsć Marje Madleny jutry rano, kotruž wona japoštołam wozjewi.

Stotnikowa swójba

Pjata wosoba je kralowski zastojnik, stotnik, kotrehož syna je Jězus zdaloka wuhojil. Na jeho lěwym ramjenju widžimy mjezwočo syna. Zdobom je cyła swójba stotnika wěru našla. Stotnik ma w ruce kruch drjewa, kiž woznamjenja, zo je synagogu w Kafarnaumje natwaril dał, kaž nam sčenic Lukaš (Lk 7,5) powěda.

Před Mariju a stotnikom stejitej małej figurje. Lěwa je uniformu nastupajo romski wojak. Prawa pak je žid, štož snadž rěka: Na Jězusowej smjer-

kwi San Damiano. Wona njeje jeho jenož narěčala, ale tež do služby w cyrkwi wabiła. Wobraz běše potajkim impuls za jeho njewšedne wašnje Jězusa naslědować. 1205 je tam wo swojim žiwjenju rozmyslował a Boži hlós zaslyšał: „Franco, widžiš kak tež dom rozpaduje, natwar jón zaso.“ Wón je to najprjedy po słowje zrozumil, pjenjezy zběrał a twarić počal. Hakle pozdžišo spózna, zo je natwar cyrkwy w duchowno-nabožnym zmysle měnjeny.

Wosebite městno

Pječ ludźi je moler pod rukomaj Jězusa zaměstnił: mać Božu, swjateho Jana, Marju Madlenu, Jakubowu mać Marju a stotnika (wotlěwa). Wšitcy maja samsnu wulkosć, jenak wulkej woči, samsne owalne wobličo – wšitko kaž pola Jězusa. Pječa zložuje so tale jenakosć na słowa swjateho Pawoła: „Přetož tych, kotrychž je wón předwidzał, je wón tež předznamjenil, zo bych podobni byli jeho Synej.“ (Rom 8,29). Japoštoł Jan je kaž při poslednej wječeri Jězusowej poboku blisko wutroby. Jeho różowy płašč symbolizuje lubosć k mudrosći a tunika znamjo pócćiwosće.

Na lěwym boku spóznamy Marju Madlenu w krejčer-wjenym šaće a pódla njeje Jakubowu mać. Jakub běše po sčenicu Mateju Jězusowy kuzenk. „Sym Knjeza widžala“

či běštej wobě skupinje wobdzělenej. Pódla Jězusoweje lěweje nohi zwobrazni moler honača, symbol schadžaceho slónca a z nim zrowastanjeneho Knjeza.

K nohomaj křiža

Deleka, ale při wšěm nic njewažnej, je wumělc ďalšej wosobje zaměstnił. Njesetej wěnc a stejitej symbolisce za žiwych wěriwych. Po zdaću běchu tam něhdy ďalše wosoby widjeć, kotrež pak su so přez mnohe a wložne košenje zhubili.

Horni medaljon předstaja Jězusowe donjebjespěće. Z ramjenja wěje čerwjena stola, štož rěka, zo swoje knjejstwo z lubosću wukonja. W lěwej ruce ma zloty křiž, kotryž je nětko ceptar jeho mocy. Jandželjo jeho witaja. Cyle horjeka je prawa ruka Boha Wótca widjeć, kotraž žohnujo skutk wumóženja z darom Ducha Swjateho dokonja. Pismiki IHS pod medaljonom su přenje tři pismiki Jězusoweho mjena – w grjekskich wulkich pismikach IHSOYS pisane – a dopominaja na grjekski napis Pilata na křižu „Jězus z Nacareta, kral židow“. Džensa wuhladamy na mnohich křižach tež lačonski wotpowědnik INRI.

Njeznaty syriski mnich hižo dawno njeeksistowaceho klóštra je nam jako swědk wěry spirituelnu drohoćinku zawostajil. Wona nas runje tak kaž něhdy swjateho Franca do rozmyslowanja přepróšuje, nic jenož w tutym Swjatym lěće.

M.Anders